

Opinie - Een staatshervorming om de solidariteit te versterken (20.12.10)

In een editoriaal stelt “Beweging”, een groep militanten van de Christelijke Arbeidersbeweging, die ijveren voor een onafhankelijke opstelling, zich zeer kritisch tegenover het overwegende splitsingsdenken in het huidige politieke discours. Wij nemen de tekst met dank over van hun website.

Bijna zes maanden zijn er voorbij sinds we op 13 juni van dit jaar naar de stembus zijn gegaan. Zes maanden die gevuld werden met het komen en gaan van allerlei soorten, al dan niet Koninklijke informateurs, preformateurs, bemiddelaars, verduidelijkers. Met enorm veel geblaat en bijzonder weinig wol. Met steeds opnieuw ‘cruciale dagen’, waarna het circus toch weer gewoon verder ging. Feit is dat er nog steeds geen nieuwe regering is gevormd en dat de regering Leterme II nu bijna even lang een regering van lopende zaken is dan dat ze ooit een regering met volle bevoegdheden is geweest. De hoofdreden voor deze voorlopige regeringssituatie is het onvermogen van de Belgische politieke leiders om tot een staatshervorming te komen. Door de tsunamiverkiezingsoverwinning van de N-VA is een staatshervorming de absolute voorwaarde geworden om een regering te vormen. En hier knelt al meteen het schoentje, of beter schoen. De N-VA wil eigenlijk helemaal geen staatshervorming, maar veeleer een staatsafschaffing. De N-VA is dan ook maar bereid tot een staatshervorming wanneer die duidelijk in de richting gaat van een afschaffing, een ‘verdamping’ noemt Bart De Wever het, van de staat België en de oprichting van een onafhankelijk vlaanderen. Sinds de N-VA de grootste partij van Vlaanderen en België is geworden spreekt zij wel meer in ‘omfloerste’ termen over die Vlaamse onafhankelijkheid maar op geregelde tijdstippen klinkt die boodschap nog altijd even luid als vroeger. Twijfel over die uiteindelijke doelstelling kan er dus niet bestaan. Dat maakt het des te onbegrijpelijker dat alle partijen, of ze nu wel of niet aan de onderhandelingstafel zitten, bereid zijn om een heel stuk met de N-VA mee te gaan in de richting van een staatshervorming die voor de N-VA uiteindelijk op een ‘verdamping’ en een splitsing van België moet uitlopen. Het kan toch niet zijn dat al die andere partijen dat niet zouden weten of niet zouden zien. Of zou het misschien zo zijn dat nogal wat van die andere partijen steeds meer en meer denken zoals de N-VA? Van Vlaams Belang en Lijst De Decker weten we dat. Ook de (vroegere? kartelpartner) CD&V gedraagt zich sinds de verloren verkiezingen meer als het volgzaam schoothondje van N-VA dan als een partij met een eigen visie. Maar ook SP.a en Groen! geraken steeds meer besmet met het (Vlaams-)nationalistische virus. En de Franstalige partijen zijn bereid om verregaande toegevingen te doen omdat ze hopen zo een echte splitsing tegen te houden, terwijl ze met hun toegevingen de N-VA en hun volgelingen alleen maar meer goesting doen krijgen om nog meer eisen te stellen.

Het debat over de staatshervorming zou nochtans heel anders kunnen lopen. Splitsen of niet is slechts één van de mogelijke uitkomsten en zeker geen synoniem van een staatshervorming. Zo kiest de christelijke arbeidersbeweging voor een positieve invulling van een staatshervorming. Een staatshervorming als permanent proces van verbetering van de manier waarop onze staat bestuurd wordt en waar alle inwoners van België dus beter van worden. Een toekomstige staatshervorming moet voor het ACV dan ook minstens aan vier voorwaarden voldoen.

1. De essentiële solidariteitsmechanismen – de sociale zekerheid, het arbeidsrecht en de centrale collectieve arbeidsovereenkomsten – moeten federaal blijven. Het gaat hier om solidariteit tussen werknemers en hun gezinnen, los van waar ze wonen of werken.

2. De samenwerking en coördinatie tussen de verschillende overheden (federaal, gewest en gemeenschap) moet sterker worden en niet worden afgebouwd. Een staatshervorming die gewesten en gemeenschappen als concurrenten, door sommigen zelfs als vijanden, tegenover de federatie België plaatst, is onaanvaardbaar.

3. De vakbonden moeten betrokken worden bij die aspecten van een staatshervorming die betrekking hebben op de gebieden die tot hun kerntaken behoren.

4. Een staatshervorming moet, met het oog op de enorme kosten van de vergrijzing, de federale overheid financieel versterken.

Sinds de verkiezingen van 13 juni is het ACV zich steeds meer bewust geworden van het uitgesproken neoliberale sociaaleconomische programma van de N-VA. Dat inzicht heeft er zeker toe bijgedragen om een duidelijke visie op een staatshervorming te formuleren. Want zoals het er nu uitziet zal gelijk welke staatshervorming de stempel dragen van die N-VA. Het is dan ook niet voldoende om de sociaaleconomische visie van Voka en Unizo scherp te kritiseren. Ook de politieke partijen die deze visie op politiek vlak willen realiseren mogen niet aan die kritiek ontsnappen, op de eerste plaats de N-VA, maar ook de CD&V als de traditioneel bevoorrechte politieke partner van de christelijke arbeidersbeweging. Misschien moet hier ook wel de oorzaak gezocht worden waarom het ACW, anders dan het ACV, zo terughoudend is om zich uit te spreken over een staatshervorming. Het is een publiek geheim dat een meerderheid binnen CD&V heimwee heeft naar het kartel met de N-VA. Zeker nu deze vroegere kartelpartner de grootste partij van het land is geworden. Hoe gaat het ACW zich opstellen als een meerderheid van de gemeentelijke CD&V-afdelingen bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2012 het kartel van 2006 wil verder zetten? Hoe kan het ACW een forse kritiek formuleren op het communautair én sociaaleconomisch programma van de N-VA en tegelijkertijd actief blijven binnen CD&V die steeds dichter aanleunt bij die N-VA?

Als de christelijke arbeidersbeweging ook in de toekomst trouw wil blijven aan zijn doelstellingen van solidariteit en sociale rechtvaardigheid dan zal ze op zoek moeten gaan naar een partij die deze doelstellingen eerlijk wil trachten te realiseren. De CD&V, die steeds meer bereid is om onze (Belgische) solidariteit te 'halveren', kan niet langer die partij zijn.

Links

[Beweging](#)

.